

ת"פ 29047/01 - מדינת ישראל נגד محمد אבו רميلה

בית משפט השלום בירושלים

22 אוקטובר 2014

ת"פ 11-01-29047 מדינת ישראל נ' אבו רميلה

בפני:
בעפני:
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

محمد אבו רmilה
ע"י ב"כ עו"ד אנוור בשיר

זכור דין

העובדות וטענות הצדדים

1. הנשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בשלושה אישומים שייחסו לו עבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסת, כפי שפורט בכתב האישום והכרעת הדין. האישומים מתיחסים לשנים 2003, 2004, 2005. על פי כתב האישום והכרעת הדין, הנשם היה בעל עסק להובלת פירות וירקות, ועשה כך בעדרת משאיות שבבעלותו, בעצמו ובסיוע עובדים נוספים. במהלך עבודתו הנשם עסוק בהחזרת משטחים להובלת סחורה, הניתנים לו תמורות פיקדון, כשההפיקדון מוחזר בעת החזרת המשטחים. הנשם לא רשם בספריו את ההכנסות מההחזרות המשטחים, וכן נהג להזדהות בשמות שונים בעת החזרתה משטחים, כך שהশיקים שקיבלו תמורתם לא נרשמו על שמם. הנשם לא דיווח על הכנסות אלה לרשות מס הכנסת ומע"מ. בסך הכל העלים הנשם בשלוש השנים נשוא כתב האישום סכום של כ-440,000 ל"נ.

2. המאשימה טענה כי יש להטיל על הנשם עונש של מאסר בפועל, קנס ומאסר על תנאי, וכי מתחם הענישה החל נع בין 8 לBIN 24 חודשים מאסר, כשהנהם מצוי באמצעות המתחם. ב"כ המאשימה טענה כי הנשם ביצע את העבירות בתחום בערך שהזדהה בשם אחר, ובכך הקשה על גילויין. היא צינה כי העבירות בוצעו לאורך זמן, במשך שלוש שנים, וכן כי הנשם בחר לנשל הוכחות ולא הסיר את המחדל. מайдך גיסא צינה כי לנשם אין הרשות קודמות, וכי כתב האישום הוגש בחלוף זמן מביצוע העבירות. באשר לגילו של הנשם, ליד 1947, ב"כ המאשימה טענה כי בעבירות מס אין לייחס משקל רב להעדר עבר פלילי ולנסיבות אישיות. היא הפנתה בעניין זה לפסיקה ברע"פ 13/7790, יצחק חיים נ' מדינת ישראל, ורע"פ 674/13, יורו ליטווק נ' מדינת ישראל.

3. ב"כ הנשם ייחד חלק ניכר מטייעונו לעונש לכך שהרווח הכספי שנוצר לנאם לא היה גדול, לאחר שתמורת כל משטח קיבל סכום של 2 ל"נ בלבד. טענתו רוחיו של הנשם לכל התקופה הנדונה מגעים לסכום של כ-52,000 ל"נ בלבד, והמאשימה יכולה היהתה לסייע את ההליך בכופר ללא הגשת כתב אישום.

ב"כ הנשם ציין כי הנשם ניהל עסק גדול של הובלת פירות וירקות, באמצעות שלוש או ארבע משאיות ומספר עמוד 1

גודל של עובדים, ודיווח על הכנסותיו בסכומים של عشرות אלפי ₪ בחודש. לטענת הסניגור הנאשם לא היה מודיע לחובתו לשלם מיסים בגין הכנסה זו, והוא לא קיבל עוז מקצועית מתאימים מאנשי המקצוע שביהם נערז.

הסניגור הוסיף עוד כי עסוקו של הנאשם קרטסו, ביום הוא נתמן על ידי בני משפחה, חוליה ומוטש זכרונו נפצע, ועל כן אין לצפות ממנו כיום להתגונן בונגעו למעשים שבוצעו לפני מעלה מעשר שנים. לאחר הדיון הגיע ב"כ הנאשם (באישור) מסמכים רפואיים המצביעים על כך שה הנאשם סובל מפריצת דיסק וכאבי גב והוא בטיפול רפואי כבר תקופה ארוכה. הוא הפנה לפסיקה שבה הוטלו עונשים של עבודות שירות בעירות מס, וטען כי מקרה זה אינו חמור וכי מתחם העונשה נע בין שישה חודשים עבודה שירות לבין שני חודשים מאסר בפועל ממש.

דין והכרעה

מתמחם העונשה ההולם

4. נפסק לא אחת כי העונש הראוи בעבירות מס מהותיות הוא עונש מאסר בפועל, שיש בו כדי ליצור את ההרתעה הנדרשת מפני ביצוע עבירות אלו (ראו, לדוגמה, ע"פ 3/03, יוסף מלכה נ' מדינת ישראל; רע"פ 1546/05, יהודה שמחוני נ' מדינת ישראל).

מבחןת הערכים המוגנים, עבירות המס מהותיות הן למעשה עבירות של שליחת יד בכיספי הציבור, החמורה לא פחות משליחת יד ברכשו של אדם פרטי. תופעת ההון השחור והסחר בו פוגעות בח"י הכלכלה והמסחר, מצמצמות את גביה המיסים המשמשת את המדינה למימון פעולותיה השונות ופוגעות פגיעה קשה בשוויון בנטול המוטל על אזרחיה המדינה.

עם זאת, בתיק שבפני יש להביא בחשבון כי התקופה אליה מתייחס כתוב האישום אינה ארוכה במיוחד, שלוש שנים בלבד, סכומי הכנסות המិוחדים לנאים אף הם אינם גדולים במיוחד במיניהם מסוג זה, וכן כי אין מדובר בעיסוק עיקרי של הנאשם אלא בענף צדדי יחסית של עסוקיו. שכן כפי שציינתי, עסוקו העיקרי של הנאשם היה בהובלת פירות וירקות, וכותב האישום מתייחס להחזרת המשטחים בלבד. אמנם עיסוק זה קשור לעיסוקו העיקרי של הנאשם כמושק פירות וירקות, אך לא לליית העסק. מאידך, קיימת חומרה בכך שה הנאשם הודה בשם אחר, באופן שיש בו להעיד על תחוכם מסוים.

לאור האמור אני סבורה שמתמחם העונשה בתיק נע בין ארבעה לבני שמנה עשר חודשים מאסר. במקרים מתאימים ניתן לרצות את המאסר בעבודות שירות.

שיקולים במסגרת המתמחם

בעניינו, הנאשם לא עבר פלילי, מבוגר ולוקה בבריאותו. אמנם נפסק כי משקלן של נסיבות אישיות כאלה מוגבל ויש להעדיף בדרך כלל את המטרות האחרות של העונשה, אולם גם אם משקלן מועט אין להתעלם מנסיבות אלו.

כאמור, סכומי המס שהועלו אינם גדולים במיוחד ביחס לתקיים כגון זה. המבחן בקביעת האחריות הפלילית הוא מבחן הכנסה ולא מבחן הרוח. אולם במסגרת שיקולי העונשה יש ליחס משקל גם להיקף הרוחים שנוצרו לנאים. במקרה זה, הנאשם מסר נתונים שלא הוכיחו ביחס להיקף רוחו, מהם עולה כי הרוח (הגולם) שנוצר לו

עומד על שני דין לכל משפט שעבورو הפקיד 17 דין, כך שסקומי הרוחחים אכן אינם גבוהים.

שיקול נוסף ומרכזי שיש ליחס לו משקל ממשי הוא העיקוב בהגשת כתב האישום. איןני מביאה בחשבון את הזמן שעבר מאז ביצוע העבירות ועד חסיפתן. אולם על פי עובדות כתב האישום הנאשם נחקר בשנת 2005, וכتب האישום הוגש בשנת 2011, ותקופה ממושכת זו יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

לחובת הנאשם עומדת העובה שנמנעה מלהסדיר את חובו ולא הסיר את המחדלים, כך שהפגיעה באוצר המדינה ובכל החברה עודנה עומדת. אולם שיקול זה יכולшибוא לבתו בענישה כספית ולאו דווקא ממשר המאסר שיטול על הנאשם.

לאור האמור אני סבורה שהעונש הראוּי במקרה זה מצוי בתחום מתחם הענישה.

בהחלטה מיום 10.4.14 הפניתי את הנאשם למוניה על עבודות השירות לבדוק את התאמתו. לאחר דחיה שניתנה לנאשם על מנת לאפשר לו להציג מסמכים רפואיים, הוגשה חוות דעת שלפיה מצבו הרפואי של הנאשם אינו מאפשר לו לרצות את העונש בעבודות שירות.

היום, במועד שנקבע למתן גזר הדין, התקבלה חוות דעת עדכנית של המוניה על עבודות השירות לאחר שאתמול נשלחו אל המוניה מסמכים רפואיים נוספים. הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות השירות אם כי הערכת המוניה סקופית.

לאור האמור אני דנה את הנאשם לעונש כדלקמן:

1. מאסר בפועל שירות בעבודות שירות במשך שישה חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום

9.12.14 שעה 9:00 במקัดמת כוחם דרום בשב"ס. מובהר לנאשם כי עליו להකפיד על התנאים שייקבעו

על ידי המוניה וכל הפרה עלולה להביא לנקיית הליכים משמעתיים ואף לריצוי העונש במאסר ממש.

2. קנס בסך 40,000 ל"נ שילום בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.14 ובכל 1 לחודש

בחודשים שלאחר מכן. אם הקנס לא ישולם עד תום המועד ירצה הנאשם ארבעה חודשים מאסר תמורה.

3. מאסר על תנאי לארבעה חודשים ממש שלוש שנים על כל עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ה 22 באוקטובר 2014, בנסיבות הצדדים.